

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 228: Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (Finansiering).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 19/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Dette lovforslag, som alene omfatter finansieringsændringer, skal der ikke bruges mange ord på. Vi finder, det er hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes mere ensartede vilkår mellem EGU og den fri ungdomsuddannelse. Det betyder nemlig samtidig, at der sker en klarere opdeling af finansieringen af skoleundervisningen; det vil sige, at staten og amterne afholder udgifterne til skoleundervisningen for *deres* uddannelsesområder, og at kommunerne afholder udgifterne til de *kommunale* skoleelementer. I Socialdemokratiet er vi positive over for, at kommunerne kan yde supplerende tilskud til bl.a. oprettelse af særligt tilrettelagte hold med færre elever.

Vi håber, at disse ændringer kan bidrage til at øge søgningen til EGU og dermed bidrage til, at alle unge får en uddannelse som grundlag for deres senere deltagelse i voksenlivet. Vi må jo konstatere, at erhvervsgrunduddannelserne har fået en meget langsom start, idet kun ca. 800 EGU-forløb er kommet i gang i 1994, og vi håber, at denne ændring af finansieringen kan bidrage til, at det kommer nærmere det forudsatte aktivitetsniveau på ca. 3.000 elever årlig.

På det grundlag kan vi anbefale lovforslaget.

Anders Mølgaard (V):

Som bekendt vedtog vi jo her i Folketinget i sommeren 1993 den nye lov om erhvervsgrunduddannelse, som allerede i 1992 blev fremsat af den tidligere undervisningsminister, Bertel Haarder. Med en vis jysk underdrivelse vil jeg postulere, at dette initiativ egentlig hører til gruppen af de bedre på uddannelsesområdet her i 1990'erne.

Med dette udspil imødekom vi nemlig et uhyre presserende og relevant behov hos den gruppe unge, som har hænderne skruet rigtigt på, men som enten har svært ved at honorere de konstant stigende teoretiske krav i vores

erhvervsuddannelser, eller som simpelt hen ikke orker at starte et mere teoretisk orienteret erhvervsuddannelsesforløb lige umiddelbart efter folkeskolen. For denne gruppe unge er EGU et relevant og godt tilbud med tyngden på praktiske forløb suppleret med teori i nævnte rækkefølge. Som bekendt er EGU-forløbet 2-3-årigt.

Under forhandlingerne om og forberedelsen af EGU havde vi en berettiget forventning om, at EGU-målgruppen var ca. 3.000 unge, og set i forhold til, at ungdomsårgangene som bekendt er i størrelsesordenen 63.000-64.000 unge, svarer det altså til 4-5 pct. af en ungdomsårgang. Men desværre har det mange steder i landet knebet gevaldigt med at introducere EGU. Så vidt jeg ved – og det ligger altså på linje med, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde – var der i 1994 800, der startede på et EGU-forløb.

Men vi må konstatere, at der i de forskellige lokalområder rundt omkring i landet har været utrolig store udsving både med hensyn til engagement og med hensyn til vilje til at introducere EGU – eller mangel på samme. Det har været beskæmmende at se, at EGU-introduktionen har mødt megen modvilje og direkte modstand i mange dele af landet. Jeg synes faktisk, det er pinligt.

Det er ikke pinligt for Folketinget, men det er pinligt for de lokale områder, der ikke har gjort noget ved det, når man tænker på, hvad det er for en målgruppe, EGU henvender sig til. Det er jo ikke de højtråbende – som måske er de mest velformulerede, og som i det hele taget formår at markere sig i debatten – det er måske ofte det tavse flertal. Derfor synes jeg egentlig, det er pinligt, at det mange steder er forblevet ved festtalerne. Men som sagt er det meget forskelligt. Der er nogle kommuner, der virkelig har ydet en stor indsats.

Jeg mener personlig, at vi fra Folketingets side – i hvert fald de partier, der støttede lovforslaget om EGU, vurderede rigtigt med hensyn til, at behovet ligger i det lag; 2.000-3.000. Så det er ikke EGU, der er noget i vejen med; det er simpelt hen pinligt benspænd mange steder i fædrelandet.

Derfor hilser vi det selvfølgelig med sympati i Venstre, at ministeren nu har fremsat dette lovforslag, som burde styrke det økonomiske incitament, i hvert fald lokalt, til at tage det op, som man åbenbart har forsømt mange steder. Så må man ellers klare det økonomiske, selvfølgelig i